Életünk malomköve
őrli apró búzaszemeinket,
Ami eddig pelyva volt bennünk,
Azt messziről fújja a szél,
Csak együtt lehetünk kenyér.

Jó Atyánk súlyos tenyere
markában tartja szőlőéletünk,
Hogy áldozatunk ízes cseppjeit,
Mások élvezzék egykor,
Csak együtt lehetünk jó bor.

De minek vagyunk így mi együtt,
Mint kenyér meg bor a föld asztalán,
Ha nélküle élünk, akkor minden
Mégis színtelen vízcsepp
Jézussal együtt könnyebb.

Falat kenyér, pohár bor,
egy csepp víz az életed.
De mindennél többet ér,
ha Jézushoz elviszed!